

Het Verleden in Verhalen

Foto Roos (2)

Het interieur van Foto Roos. De verkoop in de winkel bestond uit niet veel meer dan fotorolletjes

In 1936 begon René de Roos zijn fotohandel, destijds niet meer dan een trekautomaat met fotorolletjes aan de muur. Nu is Foto Roos een van de oudste fotohandels van Nijmegen, al sinds de jaren vijftig gevestigd in een pand aan de Hazenkampseweg. Vorige eigenaar Henk Kooijman begon er in 1967 als leerjongen. Hij beschrijft hoe in die tijd het ontwikkelen en afdrucken van foto's in de doka in zijn werk ging.

“We hadden een donkere kamer met drie grote tanks (van asbest!) met ontwikkelaar, stopbad en fixeer. De films moest je in het stikdonker loshalen, want daar mocht echt helemaal geen licht bij. Het celluloid werd aan de bovenkant vastgeklemd, aan de onderkant met een klem met lood versterkt en aan een metalen stang gehangen die paste in die tank. Daar konden wel zes films op. Zo'n film had een lengte van ongeveer anderhalve meter, dus die tanks waren best hoog. In de tank werden de films in een minuut of tien, vijftien ontwikkeld. We hebben weleens gehad dat zo'n film van het rek afgleed. Die moest je dan in het donker in de tank gaan zoeken, met een stok of je arm erin. In de spoeltank ging de meeste ontwikkelaar eraf, een halve minuut, en dan moest dat hele rek met die films naar de fixeertank. Dat was definitief en daarna mocht het licht weer aan. Na de fixeertank kwam nog een keer de spoeltank en werden ze opgehangen om te drogen. Dat duurde soms wel anderhalf, twee uur.”

Vakmanschap

“Het afdrucken van de negatiefjes gebeurde in een andere donkere kamer, waar je met geelgroen licht mocht werken. Daar was het fotopapier niet gevoelig voor. De negatieffilm was in

stroken geknipt en de beeldjes schoven één voor één over het vergrotingsapparaat heen. Dat had een glasdekseltje in het midden. Er werd een beeld geprojecteerd op een vergrotingsraam onder je en door een bepaalde tijd te belichten kon je dat beeld op fotopapier afdrucken. Dat was vakmanschap. Dat papier ging in de ontwikkelschaal en dan maar kijken of het beeld opkwam. Te lang belicht, dan werd hij veel te donker, te weinig belicht dan werd hij heel licht. We hadden verschillende soorten papier, contrastrijk, gemiddeld papier, zacht papier. Je beoordeelde het negatief en als dat bijvoorbeeld hard was, contrastrijk, met veel zon en schaduw, dan nam je daarvoor zacht papier.”

Techniek en creativiteit

“Een mooie foto maken is een combinatie van techniek en creativiteit. In de donkere kamer kon je ook heel veel manipuleren met een foto. Je had het negatiefje, daar zat het misschien wel in, maar zie het er maar uit te krijgen. Bijvoorbeeld een mooie doortekening of een contrast. Dat was handwerk: even afschermen of juist een hoekje dat te licht bleef nog even doorbelichten terwijl je de rest met de hand afschermde. Zo kon je in de donkere kamer corrigeren.”

Luutje Niemantsverdriet

Heeft u ook herinneringen of verhalen die u wilt (laten) vastleggen?

Kijk voor informatie en meer verhalen over de Hazenkamp op

www.luutjeniemantsverdriet.nl